

[Finansministeren.]

arbejdet efter de retningslinjer, som var lagt inden valget.

Hr. Grünbaum siger, at jeg skulle have sat Datacentralen stolen for døren. Jeg tror ikke, diskussionen herom kan føre os nogen vegne. Hr. Grünbaum mener, han kunne have gjort det, jeg mener ikke, jeg kunne få mere ud af Datacentralen, end jeg fik. Hr. Grünbaum mener sit, jeg mener mit, og det kan vi jo nok ikke slå nogen bro over. Men når han spørger — og han var også inde på det i sit første indlæg —: hvad er det, der fremkalder denne skrivelse fra Datacentralen? så vil jeg gerne sige, at den sidste skrivelse fra Datacentralen af 19. februar er ikke fremkaldt af nogen, det er ikke noget, vi har bedt om. Vi får skrivelsen af 12. februar, og på det grundlag arbejder vi, og så kommer skrivelsen af 19. februar, og det forbavtede da mig lige så meget, som det har forbavset hr. Grünbaum, at man med 8 dages mellemrum svinger fra det, jeg vil kalde almindelige advarsler og meddelelser om, at foreløbig går det godt, men vi forudser vanskeligheder, tidspres fremover og forøget tidspres osv., og så den 19. februar kommer og peger direkte på frister, der allerede var overskredet den 12. februar.

I mellemtiden havde jeg haft et møde, hvor også Datacentralen havde deltaget, og det forbavtede da også mig, at det ikke ved dette møde i hvert fald blev oplyst: der er disse datoer, der er overskredet. Det er derfor, vi øjeblikkelig holder møde med Datacentralens direktør, da hans skrivelse af 19. februar den 20. februar når frem. Og der er det altså klart, at det ikke er blevet oplyst for os den 14. februar og heller ikke i skrivelsen af 12. februar, men at det er relevant, at det har betydning for hele tilrettelæggelsen, og at der her er en forskel mellem på den ene side 7 dages forlængelse og 10 dages forlængelse til 29. februar og det, den anden part påstår, at der mangler 2 måneder, for at man kan præstere materialet.

Jeg tror ikke, Datacentralen har givet denne vurdering, uden at de har følt sig tvunget til det. De skriver jo her i deres brev, at centralen har den 17. og 18. februar foretaget en fornyet gennemgang af de

ting, man havde omtalt i skrivelsen af 10. og 11. februar, og efter denne fornyede gennemgang er det så, at de siger, at de gør opmærksom på, at disse frister er overskredet, og nu forlænger vi den til 29. februar. Den første frist skulle være udløbet den 19. januar, og hvis det ikke kommer til 29. februar, kan vi ikke sætte kildeskatten i kraft 1. januar 1969.

Men at forbavelsen kan være lige stor hos os begge, behøver jo ikke at give anledning til, at vi bliver uenige.

Med hensyn til spørgsmålet om valgets udskrivning, som hr. Aksel Larsen var inde på, synes jeg, hr. Aksel Larsen ligesom ville sige, at embedsmændene tog den sådan lidt med ro, når et valg var udskrevet, og at ministeren ligesom mistede noget af sin autoritet. Men det betyder jo rent faktisk, at de love ikke bliver færdige, der skal være færdige i den periode, og det betyder rent faktisk over for de åbentstående politiske spørgsmål, hvor det i et ministerium kun er ministeren, der kan træffe afgørelsen, om hvad der skal stå i de lovforslag, der ikke er færdige, at ministeren må sige: nu må jeg afvente det folketingsvalg. Det er jo ingen bebrejdelse mod en minister, at han ikke sætter et system i gang, når han ikke ved, om han er minister efter valget. Og derfor er det rent faktiske forsinkelser, som kommer til at spille ind, ikke på grund af at embedsmændene ikke vil gøre det, de bliver sat til, men fordi ministeren ikke vil foregribe et valgs udfald.

Spørgsmålet om 1. januar 1969 gav jo hr. Per Hækkerup anledning til at tage ordet. Jeg vil gerne sige, at jeg forstod egentlig ikke, hvad det var, der var kommet bag på hr. Per Hækkerup, for i den redegørelse, statsministeren gav, da vi mødtes her den 6. februar, hed det jo — jeg beder om til-ladelse til at citere:

„Det er regeringens opfattelse, at kildeskatten bør sættes i kraft 1. januar 1969, men endelig stillingtagen kan ikke ske, før regeringen har haft mulighed for at vurdere de forarbejder, der er foretaget. Finansministeren vil snarest give en redegørelse herfor i folketinget.“

Der er i og for sig akkurat overensstem-melse mellem det, som Jyllands-Posten har skrevet, og det, der står her, og deri ligger